

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyilttér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyom-
dájában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A közrend.

A nyájas és kedves olvasó — a kinek ebben a pillanatban nincsen egyéb dolga, mint ezt olvasni — ne várja azt, hogy most megeresszek egy filipikát a rendőrség ellen általában vagy a rendőrség ellen egyenként. De nem ám! Hiszen köztudomású dolog, hogy ilyen udvarias rendőrsége — mint a miénk — kevés városnak van. Nem azért rovom én a reggeli órákban a sorokat, hogy egy és más dologra ráförmedjek, mert nekem nem tetszik, hanem azért, mert hiszem, hogy egyik-másik dologban célszerűbben lehetne a közjót szolgálni más uton módon, mint a hogy most történik.

Az utcák tisztasága ép úgy el nem engedhető követelménye a közegészségnek, mint az általános szépségi érzésnek. Ehhez szó se férhet. Hanem ha látjuk, hogy milyen módon boltozzák be épen most a Deák Ferenc-körút fölvezető csatornájának egy részét, hát igazán sajnáljuk, hogy az ilyen munkálat megkezdése előtt nem kérték ki a városi főorvos szakavatott véleményét.

Tudományos bizonyossággal megállapított igazság az, hogy a nyitott csatorna nagyon sokkal kevesebb veszedelmet okoz egészségünknek, mint a bezárt; mert a napsugár egyike a leg-hatalmasabb dezinfektoroknak. Pontos gócsövi vizsgálatok bizonyítják, hogy a főváros nagy kloakájából a Dunába vezetett rettentő mennyiségű baktérium nappal majdnem kétszer oly gyorsan elenyézik mint éjjel. A beümlés helyétől husz méternyi távolságban a Dunán lefelé vett vízben pedig napos időben félannyi baktérium találtatott, mint borult időben. Következettünk tehát bátran, hogy a honnan a napsugarakat kizártuk, ott a baktérium tömegnek valóságos melegágyat készítettünk.

No de tegyük fel — és nem mindenkéül, hogy a baktérium legalább annyiban hasonlít az ördöghez, hogy nem olyan fekete, mint a milyenek a doktorok festik és nézzük a csatorna beboltozását tisztasági szempontból. Beboltozzák, mert nem akarják, hogy a piszkos folyadék látsszassék, no meg hogy gyorsabban lefolyjon. Az első célt elérték, nem fogjuk ezenul itt látni azt a fekete féltolyós tömeget, de annál inkább megérzi az orrunk. Hanem a gyorsabb lefolyást

egyenesen megakadályozták azáltal, hogy a csatorna alapját laposra és szélesebbre csinálták. Merem állítani, hogy sehol a világon nem építik már ilyen primitív módon a kloaka boltozatot. A fenekének hirtelen szűkülnie kell, hogy kisebb folyadékmennyiségnek is meglegyen a csekély esés adta eleven ereje. A miénkél pedig nagyobb folyadék tömeg se fog tova mozogni, mert szétterül és a malterrel — nem cementtel, a hogy kellett volna — kötött téglák között még jobban beszívárogoz majd a talajba, mint a hogy eddig történt.

A rendőrök nagy körültekintéssel vigyáznak, hogy a város csatornáiba oda nem való dolgok ne kerüljenek. Egynehány korcsmáról ne beszéljünk, végre is protekcióknak kell lenni, mert van és a szegényesen fizetett rendőr is csak ember. Hogy a szappanlé a közcsatornába való-e vagy sem, nem képezheti vita tárgyát e helyütt. El van tiltva hatóságilag a szappanlevet kiereszteni az utcára, tehát ne eresszük ki, és ha mégis megtesszük, méltán sujtanak bennünket pénzbüntetéssel.

De az idevágó eljárás nagyon helytelen. A dolog így történik nálunk. A rendőr bejelenti, hogy valakinek a háza előtt szappanlevet látott. Egy, de akárhányszor két hónap mulva az illető ház fizetni bíró lakóját becítálgják a kapitánysághoz. Tiszta humanizmusból a szegény lakókra rá se hederít a rendőrség. A főkapitány valóságos gentlemanlike módon értésére adja a vádolttnak, hogy mivel vádolják. A vádolt hivatkozik az ő házi rendjére, mely szerint a cselédnek szigorúan tiltva van a szappanlevet az utcára önteni és re optime gesta eltávozik. Két hét mulva kézbesítik neki a fizetési meghagyást, mert a közrendőr becsülete többet nyom a latban, mint akármelyik adófizető polgáré. Otthon aztán Bárki ur előveszi a cselédjét, azaz hogy elővénne, ha még nála szolgálna, de mivelhogy már régen elbocsátották — három hónap hosszú idő egy cselédnek — hát fizet. Még hálát adhat Istenének, ha valamelyik rosszakaratu cselédje többször is meg nem tette azt, a mi neki tiltva van ugyan, de a gazdájának azért mégis jó summa pénzébe kerül. Holott, ha a rendőr bácsi sziveskednék azonnal, a mint észreveszi a turpisságot, beszólani a ház asszonyához, hogy ime baj vagy, hát legalább nem

volnánk ilyen nagyon kiszolgáltatva fizetett ellenségeinknek.

Kabos Márton.

A szünidő felhasználásáról.

Nyugalom és öröm intenek! A hegyi vagy tengeri levegő leng felénk, csendes, zavartalan álmodozás hegyen-völgyön, de néha némi csalódás is, melyre előbb alig ha gondoltunk, mielőtt a szabadba mentünk szünidőzni. Ha egy vagy két gyermeket viszünk magunkkal nyaralni, minden békésebb lesz, mintha a család nagy. Ifjuságunk tudvalevőleg igen nyugtalan és gyakran meg nem felelő helyre kíváncsi s ott mászkál, ahol az nem tanácsos. Elrongyolt ruha, sértett arc és kezek az ily zabolálatlan szabadság első következményei s gyakran oly bohóságokra is vetemednek, melyeknek aztán rossz következményei szoktak lenni. Szép napsugaras, derült napokon nem nehéz a gyermekeknek maguknak szórakozásról gondoskodniok, de nem úgy esős időben. Odahaza van ugyan a szórakozásról gondoskodva ily alkalomra is, de itt idegen körülmények közt lévén, nem ritkák a szülők szigorú szavai: „Foglalkozzatok valamivel; vegyetek elő egy-egy könyvet vagy játékot és legyetek csendben; apa és anya is akar már egyszer nyugalmat és békét.”

Hát igaz, a mi igaz, szeretünk gáncsolni, mikor — fájdalom — elfelejtjük saját gyermekkorunkat. Vajjon mi is oly mintagyerekek voltunk-e? Nem-e követtünk el mi is, különösen, ha azt hittük, hogy meg nem figyelnek, mindenféle bolondságot? Vajjon mi is rögtön találtunk-e kellő foglalkozást? A gyermekek szeretik, ha valami foglalkozással megkínálják és ha ezt teszzük, csak elbámulunk, milyen különös és különféle módon szentelik magukat a gyermekek az ilyen foglalkozásnak és meglátjuk, hogy ilyenkor valamely későbbi jellemvonás, tehetség nyilvánul. És a szülők kötelessége is a gyermekek jellemét úgy fejleszteni, hogy önállókká legyenek, azaz helyesen vezetni őket.

Az olvasás és kézimunka mellett sokféle foglalkozás van. Nincs annál szomorubb, mint mikor az ember későbbi éveiben homályos, keserves ifjuságra kell visszaemlékeznie. Az élet manap — fájdalom — nagyon is korán lép fel, miért is a szülőknek sok ártatlan mulatságot meg

A „BÁCSKA“ tárcája.

Szeretlek-e?

A csillagokra nézz, tekints az égre fel,
Ha forró érzélem, ha áhitat emel;
Titokban kérdezd meg a legszebb csillagot,
Szeret-e az híven? ki téged biztatott . . .
Megérted válaszat.

Kérdezd a zöld mezőt, bimes virágait,
Illatuk édesen, a hová mindig vité.
A sok nyíló virág elzengi ott neked,
Mit annyi szív óhajt — a legszebb éneket:
„Szeretlek angyalom!”

Vagy ha erdőbe térsz, hol zeng a fül'mile,
Édes dalával, mely a szívet tölti be,
Mitől megittasul a túlaradt kebel.
Kérdezd: szeretlek-e? az dalolva mit felel:
Szeret, nagyon szeret!

Vagy távol oda, hol nefelejts virul
Hűs csergő csermelyek zöldelő partirul
S ha lázas ajkaidat hűs cseppje hűti le,
Titkon . . . susogva kérdd most: szeretlek-e?
Meglásd majd mit felel!

Vagy nézz az égre fel, hol felhő száll tova,
Elmondja neked az, bár sorsom mostoha,
Szerelmem végtelen . . . s örökké érted ég . . .
Oh! mit nem adnék én, ha azt megérténéd!
Kedves angyalom!

De minden bár súgja azt: nem szeretlek én,
Szívemből, hogy kihál már minden érzemény.

Ne higj nekik szívem! . . . a lelkük is hamis,
Ne higj . . . ne higj soha! ha ég, föld mondja is!
Hazudnak ők neked!

Lennél boldogtalan, kit minden megvetett,
Ki eldobni készül a súlyos életet . . .
Ne félj! megvédelek . . . az Isten tudja azt:
Fájó szívedre majd ktlődök: reményt, vigaszt.
Csak engemet szeress.
Dehkez József.

A HALÁSZLEGÉNY.

Irta: Herold Gyula Béla.

Alkony borult a tájra. A hegyek ormairól visszaverődött a tűnő nap sugara, megesókolva megegyeszer a lábainál hömpölygő Duna zavaros szöke vizét, aztán véresen bukott a szerbiai hegyek mögé, hogy helyet engedjen a mosolygó csillagoknak, a teljesen felhőtlen ég azúr boltozatán. Moldova alatt a fehér szikla oldalán két alak állott e pillanatban. Ktlsejtük után itélve az ottani halászok közé tartózhattak. Az egyiknek vibartól barna arcán már mély barázdákat szántott az idő, míg a másik csinos, derék szál legény volt, de most komoran nézett maga elé s egy pillantást vetve a lenyugvó napra, röviden mondá:

— Isten áldjon meg! mennem kell!
— Olyan sietős az utad Jóska — kérdé az idősebb — maradj még egy darabig.
— Nem lehet! mielőtt egészen besötétedik, még nagy utat kell megtennem.
— Hm! bizonyára Juliska vár a parton — mondá az öreg hamiskás mosoly kíséretében — azért sietesz oly nagyon. Mondd csak, hogy áll a dolog köztetek?
Jóska elfordult s mialatt arca még sötétebb lett, keserűen mondá: „Tudom is én! De érzem, hogy nem jó vége lesz. A mióta a Juliska édes anyja meghalt, pokollá lett az életünk. A mostoha apja, a gonosz Márton mindig holt részeg s halálra gyűrti azt a szegény teremtet. Aztán meg az a sehonai, valami mérnök,

a ki a vízszabályozókkal jött ide egy hónap előtt, szemet vetett Juliskámra. Körülvette az öreg itallal, pénzzel; elszédítette a fejét mézes-mázos beszédével . . . kétszer látogatást tett is már a malomban. És attól a vén gonosztól kitellik, hogy áruba bocsátja azt a szegény leányt. És én — a legény dühösen dobantott lábával, míg ajkán káromkodás szaladt ki — ott huzom a hálót egész nap pár ezer lépéssel lejjebb s nem tudok semmit se a dolgról. De most már értem, miért sütötte esőtörtök éjszaka rám a puskáját . . . Akkor azt hittem az ital ment a fejébe, pedig attól félt, hogy Juliska panaszkodni fog s én rágyujtom a malmát . . .”

— És most egyenesen oda mégy, mi? — szakítá félbe hirtelen az idősebb a legény keserű szavait. — Mégis jó lesz, ha elkerülöd azt a mérnököt. Legalább láttad-e már valamikor?

— Csak egyszer messziről, de azért elég közel volt, hogy rá ismerjek. Isten legyen irgalmas neki, ha ma ott találok!

— Nos hát nem tartóztatlak tovább — mondá keményen a vén halász, megrázva az ifju kezét — Isten vezéreljen Jóska!

Elváltak. A legény a Dunához vezető szikla ösvényre tért s nagy lépésekben haladt lefelé. Gyorsan sötétedett, de azért még kivehette a folyam közepén ringó malmot, melynek kelepelése felhatott hozzája. Lenézett az alatta elterülő partra, melynek mentében egy fekete tömb mozgott tova, küzdve a sebes árral. Jóska ott állt elfojtott lélekzettel, mint a vadász, midőn zsákmányát célba veszi. Egy pillanatig mintha habozott volna, de midőn a csolnak jobbra fordult s a malom felé vette irányát, vad gyűlölet vonult végig vonásain. Aztán csaknem futva indult a lejtős talajon lefelé. Arca kipirult a hőségétől, mely bensejét égeté, szemé villámokat szórt, ököibe szorult izmos karja, melyről felcsuszott a széles ingujj, herkulei izmokát látattott. Ez a kar hatalmasan tudna sujtani, ha a düh, a harag vezetné. Csak akkor csillapult kissé, midőn lábai előtt látta már csillogni a folyam sötét tükrét. Letült egy kőtuskóra, hogy bevárja annak a visszatértét, ki az ő üdvét, boldogságát akarta elrabolni.

Egyik negyedóra a másik után mult. Feljött a hold, szellemeszerű világával beárastva a tájat. Néhány

kell engedni a gyermekeknek, még ha nekik nincs is nyúluk; mert nem elég magát a testet-lelket művelni, de első sorban a jellemet is.

Ha a szünetet falun töltjük, a gyermekeknek elég foglalkozás kínálkozik az őket környező természetben: az állatokkal, növényekkel, ásványokkal. Szoktassuk a gyermeket a természeti adományok összegyűjtésére, hogy azután odahaza vizsgálat tárgyává tegyék, rendezzék és szemléljék. Ebben a gyermek csakhamar eleven kedvet talál és vágyakozik a természet csodáiba belemélyedni és kutatásait folytatni. A szükséges szemléltető eszközök, mint kis nagyítók, ásvók, kalapácsok stb. ma már oly olcsók, hogy minden apa megszeresheti gyermekeinek a szünetre. Különös ingerrel fog azonban bírni, ha a művelt szülők maguk is tevőleg részt vesznek ebben és magyarázólag segédkezet nyújtanak nekik. Szép bensős viszony létesül a szülő és gyermek közt, ha utóbbiak valamennyi, nekik fontosnak látszó kérdésekkel, melyek az általuk felfedezett természeti csodákra vonatkoznak, apához, anyához jönnek és itt szíves meghallgatásra találnak és nem utasítanak vissza rideg szavakkal, melyek abban központosulnak: „Igen, igen az mind szép, de nem szeretem, ha most háborgattok!” Ily módon semmiesetre sem áldoznak fel a szülők a gyermekeknek szünetüket, hiszen a napnak csak néhány órájáról van szó s ha így volna is, vajjon nem tartoznak-e a szülők gyermekeik szórakozását figyelemmel kísérni s nem történhet-e ez sétáközben, mely mindkét részre üdülésszerű szolgál? S ha így a nap 1—2 óráját ily dolgokra szenteljük, ennek jótékony hatását csakhamar észreveszük. A hegy képződésére, annak keletkezésére, átalakulására és egyéb körülményekre idejekorán figyelmeztessük a gyermeket sőtánk közben; figyelmeztessük továbbá, hogy ott, hol most virágzó városok és községek terülnek el, hajdan pompás tropikus vidékek, tájak voltak és palmaerdők, valamint régen kihalt állatfajok léteztek; beszéljünk nekik esetleg a cölöépítményekről és lehetőleg azok nyomait is mutassuk meg nekik.

Ilyen foglalkozások által megfigyelő képességüket csak csiszoljuk, élesbítjük és eme megfigyelések eredményét esős napokon naplókba vezetni szoktassuk és így lassan, jászva tanítsuk gondolatukat rendszerbe foglalni. A megfigyelés, különösen pedig az állatvilágé, a serdülő gyermekekre nagyon hasznos. Nem egy állatot tanul megbecsülni; méltányolhatja hasznát, sajátosságai iránt érdeklődni kezd, melyek előbb ismeretlenek voltak előtte. De az állatok megfigyelése alkalmával óvjuk őket a kinzástól; a gyermekeknek ezt szigorúan tiltsuk meg s óvjuk oly társaságtól, mely ettől nem tudja magát visszatartani. Állítsunk rendelkezésre a gyermekeknek valamely árnyas helyen egy asztalt, hol tanulmányaikat folytathassák, anélkül, hogy bárkit is háborgatnának, de figyeljünk szigorúan arra, hogy a gyermekek magok hozzáik rendbe mindazt, a mit felbolygattak és hogy gyűjteményeik is mindig rendben legyenek.

Gyermekeink egyszer megköszönik, hogy szemeiket és értelmüket megnyitottuk a minket körülvevő alkotás gyönyörűségei iránt; megtanítottuk látni s megfigyelni s később egészen más-

kép fogják fel az életet. Nem egy — különben unalmas ut rövidül meg a pusztán keresztül, ha az apró lepkéket, bogarakat és növényeket megfigyeljük, életüket és működésüket megértjük. Ezek aztán az ifjusági foglalkozások örvedetes gyümölcsei a szünetben, mikor nem kellett fukarkodnunk az iskolai idő kimért órákkal, midőn a nap minden órája szabadon a miénk volt.

H—n.

Ujdonságok.

Házassági évforduló. Mai napon van negyedszázados fordulójának a napnak, amelyen bozói Karácson Gyula, vármegyénk köztisztviselője érdemes alispánja, oltárhoz vezette nejét, sámi Jakobsits Olga. Amely csendes és zajtalan volt Karácson Gyula vármegyei alispán egész közpályája, életének ezen jelentőségteljes napját is családi körben fogja teljes csendben megünnepelni. A család tagjai a templomban áhitattal fogják kérni a Mindenhatót, hogy e szép frigyét, mely sok boldogságnak tiszta forrása volt, árasztssa el továbbra is áldásával. Szűk családi körben fog tehát e nap ünnepelése lefolyni, de meg vagyunk győződve, hogy e vármegyében igen sokan lesznek, kik e szép családi ünnepélyről hírt véve, igaz érzelmmel fognak részt venni a család örömeiben és őszinte szívvel járulnak jó kívánataikhoz.

Kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter Paukovits Aladár szepes-ófalui kir. járásbírói joggyakorlatot az újvidéki kir. törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

Kinevezés. A vallás- és közoktatástügyi miniszter Ratkovits Mária okleveles tanítónő az ó-verbázi állami elemi népiskolához rendes tanítónővé és Kürthy Mária okleveles munkatánónő az újvidéki állami polgári leányiskolához segédtanítónővé nevezte ki.

Kinevezés. A szegedi kir. ítélőtábla elnöke Gonda József ügyvédjelöltet díjas joggyakorlatokká nevezte ki és szolgálatára a zombori kir. törvényszékhez osztotta be.

Új orvos. Dr. Szudárovics Ferenc a kolozsvári Ferenc József egyetemen a napokban megszerezte az orvosi oklevelet. Az új orvos Szabadkán telepszik le.

Rátai József dr. temetése. Rátai József dr. temetése folyó hó 6-án délután ment végbe. Az általános részvét, mely elmulása felett megnyilatkozott, óriási sokaságot vezetett ravatalához. Sokan járultak az elhunyt ravatalához és ide hordták egész napon át a szebbnél-szebb koszorúk özönét, melyek egészen elborították a koporsót és ravatalt. A temetésen a vármegye és a város tisztikara testületileg jelent meg Karácson Gyula vármegyei alispán és Trischler Ferenc polgármester vezetése alatt. A tágas udvart zsufolóság megtöltötte a gyászoló közönség. Öt órakor viték ki a halottszobát előcsarnokába a koporsót, a mikor megkezdődött a gyász szertartás. Fölhangzott a gyászadal, mire Fejér Gyula apát-plébános beszelt a halottat. Föltették azután a koporsót a díszes halottas kocsi és nagy sokaság kísérete mellett elvitték a temetőbe. A sírnál Fejér Gyula apát-plébános újra beszelt a koporsót és imában kért az elhunyt lelke részére üdvözlést a mindenhatótól. Legyen könnyű a nyugvó helye. Áldás emlékére.

Eljegyzés. Groll Bálint, a 23. cs. és kir. gyalogezred számvivő főhadnagya eljegyezte Huber Emilia kisasszonyt Zomborból.

Türr Istvánné meghalt. Türr tábornok felesége Beck sur Merben meghalt. Türr Istvánné szül. Wise Bonaparte Adél a nagy Napoleon császár fivérének, Napoleon Lucien hercegnek volt az unokája. E házasság hozta Türr István, a bajai mészáros fiát, Garibaldi vitéz bajtársát, az olaszországi magyar légión parancsnokát rokonságba az olasz királyi családdal.

Eljegyzés. Pacséri és ó-morovicai Tomcsányi Aladár pacséri földbirtokos eljegyezte kisasszonyt Zsambokrétly Jolán kisasszonyt Zomborban.

Petőfi-émlékünnepély. Folyó évi július hó 30-án lesz ötven éve, hogy Petőfi Sándor a segesvári sikon elvérzett. Fél százada lesz annak az örökké gyászos emlékű napnak, mely a magyar nemzet legnagyobb dalosát oly tüneményszerűen ragadta el az élők sorából, mint a milyen tüneményszerű volt ő maga és rövid, de annál gazdagabb pályafutása. Petőfi nemzetünk büszkesége és dicsősége emlékeztetőül a nemzetnek kell gondoskodni. Emlékeztetőül kötelességünk megünnepelni, mert az ő dicsőségéhez nem adhat már a nemzet semmit, abból csak nyerhet és vehet. Ő a szabadság és hazaszeretet örök forrása és midőn emlékét megünnepeljük, csak erősödünk a hazaszeretben. Örömmel közöljük, hogy Petőfi dicső emlékének megünnepelése iránt városunkban is nagyszabású mozgalom indult meg, a melyhez közönségünk minden rétege ritka lelkesedéssel csatlakozott. A rendezőség a vasárnap délelőtt a „Csitaonica“ vendéglő külön helyiségében tartott népes értekezletén megalakult és díszelnökévé Kozma László országgyűlési képviselő egyhangú lelkesedéssel választotta meg, a ki a díszelnöki tisztet elfogadta. Az ünnepély részleteiről még nem írhatunk, csak annyit jegyzünk meg, hogy a műsor végleges megállapítása tárgyában a nagy rendező bizottság ma kedden este 8 órakor a Csitaonica (Knipl Gáspár) vendéglő külön helyiségében ülést tart, a melyre a rendező bizottság tagjai ez uton is a megjelenésre ezennel felkértenek.

Pályázat. Az újvidéki kir. kath. magyar főgymnasiunál történelmi, földrajzi tanári állásra pályázat van hirdetve. Kérvények július hó 20-ig nyújthatók be.

Sikkasztó kir. aljárásbíró. Schmidt István dr., a zentai kir. aljárásbíró, ki a zombori kir. törvényszéknek mint jegyző működött, a napokban Zentán letartóztatták. Schmidt István dr., Schmidt Imre volt szegedi kir. ügyész fia, évekig a szegedi törvényszéknek működött. Majd mint albiró be volt osztva a táblához is. Szegeden nősült, feleségül vevén Kacsó Lajos államvasuti felügyelő Fatim leányát. Schmidt albiró dolgait a június hónapban megtartott törvényszéki elnöki vizsgálatok hozták napfényre és már a szabadkai törvényszéki elnök, Polgár József, figyelmeztette az albirót, hogy a bírásgépezet kezelése körül többféle szabálytalanságot észlelt, miért is azok rendezésére bizonyos határidőt engedett. Ugy látszik azonban Schmidt albiró az engedett egérutat fel nem használta, miért is az elnök utján a szegedi kir. ítélőtáblához felterjesztés tételét, a minnek eredményeképp a szegedi táblai elnök szigorú átiratban utasította a zentai kir. járásbíróhoz vezetőjét, Masik Szilárd dr. járásbíró, hogy Schmidt albiró ügyét megvizsgálva, a saját felelősségére a legszigorúbban eljárjon és 24 óra alatt eljárásról jelentést tegyen. Schmidt beismerte, hogy a hiányzó pénzeket saját céljaira felhasználta. Hogy az elikkasztott összeg mennyi, ezidő szerint még nem tudható, 4—600 frtről beszélnek, továbbá arról is, hogy jóbarátai 7—800 frtg váltókötelezettségben állnak a letartóztatott albiróról. A szerencsétlen fiatal aljárásbíró szép felesége elutazott Zentáról a fővárosban lakó szüleihez s Szegeden kiszállva, néhány régi jó ismerőst meglátogatta, a kiknek zokogva panasolta el szerencsétlenségét.

Kaszárnya építés. A budapesti cs. és kir. hadtestparancsnokság részéről folyó hó 7-én egy katonai bizottság érkezett Szabadkára azon célból, hogy a 86. cs. és kir. gyalogezred számára egy lakatya építéséhez szükséges telket szemeljen ki. A bizottság három telket szemlélt meg s mindhárom telket alkalmasnak találta. E három telket a szegedi szülők végén van. A bizottság a kaszárnya építésére kiszemelt telkre vonatkozólag véleményes jelentését — egyelőre — beterjeszti a cs. és kir. hadügyminiszteriumhoz s az fog ebben az ügyben dönteni, hogy építenek-e a közösök számára lakatya?

Halálozás. Till Péterné szül. Fontányi Lujza élete negyvenhatodik, boldog házassága huszonehatodik évében folyó hó 9-én Budapesten a Szent János kórházban elhunyt. Temetése folyó hó 11-én délután 6 órakor lesz Gákován.

Pályázat. Az ó-becsei kir. járásbírósnak kir. aljárásbírói állásra pályázat van hirdetve. Pályázati kérvények július hó 31-ig nyújthatók be.

vadkacsa zizegve húzott keresztül a levegőben. A halász mindebből nem vett észre semmit. Kezére támasztott fejében kintő gondolatok kergették egymást... Egyszer csak hirtelen felgrott. Ugy rémlett neki, mintha a Duna felől elbaló sikolyt hozott volna az éji szellő. Hallgatódzott, de csak a folyam egyhangú mormolását hallhatta, a mint az éles köveket csókolgató. Dermedten állott még egy két pillanatig, aztán egy óriási ugrással beleveté magát a folyóba. Azonul már csak egy gömb látszott úszni a vizen, mind sebesebben, sebesebben...

Odaát felkapaszkodott valaki a malom párkányára. Nehéz lépteinek neszt elnyelte a malom zakatolása. Egy pillanatra megállt az ajtó előtt. A malom lámpa reá veté fényét: Jóska volt a halász. Az erős, csinos legény természetéből odatapadt a nedves ruha. Az a szépen kondorított kis fekete bajusz, most fáradtan csüngött alá. Némán, mozdulatlanul állott, mint a megtestesült fájdalom. Egy ideig nem akart a fileinek hinni. Összeszorult lelke érezte, hogy a mit látni fog, az — halálélete lesz. Annak az erős karnak nyomására recsegye emelkedett ki sarkaitól az elzárt ajtó. A rémes látvány, mely elébe tárult, egy pillanatra megdöbbenté, lábai mintha a földbe gyökereztek volna, torka összeszorult, csak a fogai csikorgotak rémültelesen.

Mint a megriadt tigris, úgy ugrott vissza a mérnök és elbocsátá a szörnyű tusában elbágyadt leányt, a mint tekintete megakadt Jóska alakján, ki úgy állott ott, mint boszúálló isten.

Halálra vagy géges gazember — dörgött a legény hangja s dühösen támadt a rablóra. A mérnök szeme borzasztóan csillogott, a mint reá meredt a feléje rohanó ifjura. A visszafojtott szenvedély őrtült tüze meglátszott egész valóján. A feléje átvölto gyilkos szavakra hirtelen reptül ki zsebéből a keze s kacagva szegezte Jóska mellébe a csillogó buldog revolvert. A következő pillanatban egy irtózatos zuhanás és döbbenés hangja reszkettette meg a vízhez belsejét. Jóska vasökle iszonyatos erővel hullott a mérnök arcába, felértve az eldördülő fegyvert, mely csörömpölve zúzta be a malom ablakát. A mérnök vértől elborított arccal eszméletlenül vágódott el a fehér dobogón. Az a büntető erős kar most az eszmélő leány dereka köré fűződött. Jóska

vállán egy fejecske pihent s egy forró, delejes lehelet susogott köszönetet:

— Ép jókor jöttél... tovább nem állhattam volna ellen — zokogta a leány elhalóan.

— Ne félj szentem, most már ne félj, — mondá a legény és felvette könnyű terhét s megindult vele a molnar csolnakja felé. Juliskáját beülteté a járműbe, ő maga meg visszaindult a malomra.

— Várj szentem, mindjárt jövök — suttogá és szeme félelmesen felcsillogott. Juliska elérté a pillantást s némán nézett a távozó után.

Az ifju bement. Pillantásra sem méltatva letitott ellenfelét s a mellék félkékben öntudatlan állapotban fetregő vén embert, fogta a gyertyát s feltette a gerendára — a zindely alá. Aztán felkapta a sarokba támasztott fejszét s két csapással felszabadította a malmot bilincseitől. Loppanva indult meg az egész vízhez, fokozódó sebességgel üzetve az ár és saját kereké által. Egy ugrással benn termett a ladikban. A lánc eloldódott s gyorsan maradtak vissza a vágató, zakatoló malomtól. Jóska izmos karja átfogta a leány karcsu derekát. Hosszan, szorosán tartották egymást átülelve. Végre megszólalt az ifju, fájdalmas, tompa hangon:

— Szabad vagy Juliskám!... e szörnyetegnek nem fogják többé zavarni álmodat... De épen ezért nekem is futnom kell — s mialatt két csillogó könnyecsepp gördült le szép fájdalmas arcán, lágyan suttogva folytatá — de legalább te kincsem boldog leszel... Te jó és szép gyermek vagy... te még felleled a boldogságodat...

— Csillapulj édes... elviszlek a nénédhez, ott jó dolgod lesz... én virradóra már messze leszek és... nem feledlek soha!

Az erős legény ajaka vonaglott, agyát kintő tűz emészté, azt hitte a szive hasad meg... S mig Jóska beszélt, a leány csendesen zokogott; ő már tudta, hogy nem fognak többé elválni, de azért hagyta, hogy beszéljen, hiszen olyan jól esett neki az a fájó beszéd, azokról az édes ajkáról. Csak midőn elhallgatott s néhány pillanatig némán nézett lelke tengeremély fájdalomról beszélő szemével reá, szólalt meg, mig ajkai lecsókolgatták azokat az égő szemeket:

— Ne! ne hagyj el... inkább haljunk meg együtt!

— Meghalni! — sóhajtá a legény — én nem vesztenék vele. Nincs senkim rajtad kívül s téged is el kell, hogy hagyjalak... De neked édesem, a te tizenhat évvel... neked nem szabad meghalni.

— Nem! nem! — susogta Juliska átszellemült arccal — legyen úgy, a hogy én akarom. Ugye nem válnak el... no mondd, hogy nem hagysz el!... Jőjj... jőjj... nézd a vízben mily hivatogólag intenek a csillagok, ott nem bánt senki... ott boldogok leszünk... és szorosabban simult a legényhez, kinek arcát elárasztá delejes leheletével, égő csókjaival. Lassan-lassan a csolnak szélére vonta... Egy halk loccsanás... és elcsendesült minden. Csak a víz karikázott még egy darabig a felborult csolnak körül. Ilyen a halál! magasztos és könnyű azoknak, kik végtelenül szeretnek!

Félóra múlva szokatlanul szólalt meg a koronini templom torony barangja. A kongás mind rémesebben, borzalmasabban zúgott, visszaverve a körültekvő sziklafalakról.

— Tűz van! tűz van! kiáltottak néhányan s rohantak a Dunaparton arra felé, a merre az a mozgó lánggomoly látszott.

— Siessenek! siessenek! — hallatszott néhány hang — a vén Márton malma gyúlt ki s jön lefelé a vizen. Gyorsan csoluakba!... talán még meg lehet menteni az öregét és leányát.

A malom, mint egy iszonyatos tűzcsóna, zúgva, kelepelve, ellenállhatlan erővel jött lefelé a sebes árbán, egyenesen a Duna közepéből kimeredő „Babagáj“ szirtnek tartva. Mögötte széles sziklapadról csattogva esik alá a víz; őrtült erővel karikázik az örvény. Onnan nem menekül semmiféle élő. A parton összegyűlt tömeg borzadva nézte, mint nyaldosták a lángok a vágató malom zindely tetőzetét. Már csak néhány öl választotta el a kőbákványtól...

A következő pillanatban egy óriási recsecsenés reszkettette meg a levegőt s az izzó-porrá zúzott malom sieteregye tñnt el a feneketlen hullámsírban.

Azonul csak néhány félig elszenesedett gerenda keringőzött az örvény felett, mintegy rémesóvá a rettenetes büntetésnek...

A nagy idők tanuja. Láng József nyegvennyolcas honvédfőhadnagy, nyugalmazott városi főállatorvos és virilista hetvenkét éves korában meghalt Szabadkán. Láng huszonegy esztendősen korában állt be honvédek, mikor Kállóczy a pécsi ötvenkettedik gyalogezred főhadnagya még az országgyűlés parancsára Szabadkára jött verbuválni. A szabadkai fiúk egy részét az újonnan alakított nyolcadik honvédszázalójba sorozták be. Ide került Láng is és végig kitűzötte a szabadságharcot. Különösen kitűzötte magát Bács-Szent-Tamásnál, hol Perczel Mór tábornok főhadnaggyá léptette elő és beosztotta a harminckettedik honvédszázalójába. A szabadságharc után, mikor a honvédeket besorozták az osztrák ezredbe, egy császári főtiszt jóakarataulértésére adta Láng atyjának, hogy sürgősen intézkedjék, mert fiát beakarják sorozni a Schönholzer-féle császári gyalogezredbe. Az öreg fia részére Antunovich akkori polgármestertől igazolványt eszközölt ki és ennek segítségével fölvitte kiét Bécsbe. Itt szerezte meg a fiatal Láng az állatorvosi oklevelet és megmenekült a besorozástól.

Táncmulatság. A hódásági ifjuság a létesítendő középiskola javára 1899. évi július hó 15-én, szombaton a Huk szálló nagytermében zártkörű táncmulatságot rendez. Beléptidij személyenként 1 korona. Kezdeté 8¹/₂ órákor. Fellélfizetések köszönettel fogadtnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

Pályázat. A zentai kir. adóhivatalnál adóügyi állásra pályázat van hirdetve. Pályázati kérvények 2 hét alatt nyújtandók be.

Himlőjárvány Apatinban. A himlőjárvány Apatinban — mint tudósítónk írja — megszűnt. Összesen 4 eset fordult elő egy házban, ebből 2 halállal, 2 gyógyulással végződött. Járásorvosunk helyes intézkedése folytán nem is terjedt el és az Apatinban nyaralni szokott családok bátran jöhetnek a Duna-fürdőket használni.

Életmentő flu. Apatin lakói már hozzá vannak szokva, hogy minden nyár folyamán követeljen Neptun véraldozatokat. Egy ilyen áldozatnak már birtokában volt, de egy elszánt fiú megint kiragadta a halál vaskezeiből. Bott Gyula lakatosmester 2 éves fia játszott a Duna mentén. Hosszu náddal verdeste a vizet. Egyszerre csak elvesztette egyensúlyát és beleesett a vízbe. Senki sem volt közelben, csak Trillsam Antal 14 éves fiú, aki ezt észrevette. Nem is habozott sokáig, hanem ruhástól belegrott a vízbe és nagy elszántsággal kihozta a már teljesen alamerült és élettelen fiúcskát. Mikor kint volt, fejére állította a félholtat, hogy a víz kifolyjon a szájából, mire a kicsi újból eszmélethez tért.

Leányzoktatás. A szerbek középkorbeli szokása, a leányzoktatás még mindig nem multa divatját. Időszakonként sűrűn egymásután napirenden vannak. Most egy rendkívüli, bizonyára páratlanul álló leányzoktatásról kaptunk hírt. O-Sztapáron a folyó hó 6-ról 7-ére viradó éjjelen Martonoski Pája ó-sztapári fiatal borbély, szerb szokás szerint, elzoktatta Rex Ignác ó-sztapári szatocs Regina nevű alig 16 éves leányát. A zoktatásnak különös érdekét kölcsönöz azon körülmény, hogy a zoktató lovag görög keleti, elzoktatott ideálja pedig mózes vallású.

Véres boszu. Korel Teobald pétervári lakos, 78 éves aggyastyán, ki Újvidéken szép vagyonkával rendelkezett, ezen vagyonát leányára és az ezzel vadházasságban élő Pichard Vencel pétervári vendéglőre ruházta s utóbbiakhoz költözött élete párjával, hogy öreg napjaikra ott nyugodalman megéljenek. De a nyugalom nem sokáig tartott, mert amint a fiatalok jómóduknak érezték magukat, nem volt sürgősebb tennivalójuk, mint a szegény öregeket a legaljasabb szidalmakkal elhalmozni, bójtöltetni s a lehető legrosszabb bánásmódban részesíteni. Ezt az agg Korel tovább nem tűrhette, krajcárként annyit összetakarított magának, hogy egy forgópisztolyt és 6 töltényt vásároljon s ezzel folyó hó 5-én az egész családot ki akarta pusztítani, ami azonban csak részben sikerült neki, mert amikor vejét szobájában meglátta s nyomban leánya és felesége keresésére indult, ezek elhújták s így az agg munkáját nem tudván teljesen bevégezni, főbe lőtte magát s nyomban meghalt. Pichardot a lövés mellben találta s felgyógyulásához kevés remény van.

Névmagyarosítás. Stern Ignác bács-topolyai lakos „Székely” re magyarosította nevét a m. kir. belügy-miniszterium engedélyével.

Felhívás a gazdaközönséghez. A szegedi országos kiállítás növénytermelési csoportjában a vármegyei gazd. egyesület, egy megfelelő nagyságu asztal és falterületet biztosított a vármegyei gazdaközönsége számára. Felhívom ezeknek alapján a tisztelt birtokos és bérlő urakat, hogy mindenféle gabonaterménekből úgy szemesen 3—4 liter, mint szalmában egy kis kévét — utóbbi gyökerestől feltépve, a gyökeret a földtől megmosva s összekötve — fentartani s a beklüdes idejéig megőrizni sziveskedjék. Beküldhető lesz még burgonya, répa, csöves tengeri külön-külön szárazsól, kender nyersen életnagyságban, feldolgozottan, szóval minden, a mit e gazdag vármegye előállít. Az állattenyésztés bemutatásának megkönnyebbítése céljából egy gyűjteményes állatkiallítást óhajtván összehozni — felkérem a t. gazdaközönséget, hogy szarvasmarha, ló, juh tenyésztés állataiból a megfelelő példányokat sürgősen bejelenteni sziveskedjenek, miután csak néhány nap áll rendelkezésre még s a szükséges terület végett a rendező bizottsághoz az illetők sem területért, sem egyebekért fizetni nem fognak, a költségeket a gazd. egyesület viseli, sőt a kiszáradt állatok díjat az egyesület viseli. — Minden további értesítéssel Szobonya Bertalan ny. kir. f. isk. igazgató készséggel szolgál Királyhalmán, via Horgos. Latinovits Pál.

Juliális Ó-Kanizsán. E hó 2-án azaz vasárnap d. u. igen szép és megkapó jelenetek volt színhelye Ó-Kanizsán. Az idő nagyon kedvező volt, gyönyörű nyári nap szórta szét fénylő sugarait, mikor a tűzoltó-zenekar vig játékát mellett egy mosolygó gyermekereget lehetett megpillantani. Mihályi Julia óvónő — ki már 25 év óta tapintatos nevelésével és szakismeretével nagy elismerést szerzett magának — anyai meglepéssel és örömmel nézte vidám növendékeit, kiknek száma a 100-at meghaladta. Mindenki élénk kíváncsisággal és örömmel legettette szeméit a vig arcon. Harsogó zene mellett diadalmasan vonultak le a főútcán keresztül a helybeli népkertbe, a hol a vendégek nagy serege fogadta őket, kik is zászlóikat lobogtatva vonultak be a vendégek tömött sorai közt. Rövid pihenés után a rendező óvónő megkezdte velük a játékokat, dalokat stb. s végül forró

imára nyílt ajkuk. Közben-közben a zenekar vig dalokat játsza, gyönyörködtette a vendégeket, ki élénk érdeklődéssel vették körül a vidágozó gyermekereget. Azután következett az oszonna, a mely különféle süteményekből és meleg tejből állott. Az oszonna befejeztével megkezdődött a gyermekek tánca és 7 óráig vidám mulatozással töltötték az időt, mig nem hazavonultak. Az összes jövedelem 44 frt 86 kr volt, melyből a kiadások fedeztettek, s a megmaradt összegből (29 frt) a majális-alapra 10 frtot, a kisdiednevelő-alapra 10 frtot, a vakok segélyezésére 6 frtot s a szegények alapjára 3 frtot fordítottak. — Felülfizettek a következők: Rónay Gyula 30 krt, Herczeg Ede 30 krt, ismeretlen 41 krt, Bosznay Ferencné 30 krt, Herczeg Imre 5 krt. Fogadják a nemeszülők adakozók hálás köszönetüket. Közreműködtek még az ünnepélyen: Bagó János, Bagó Jánosné, Szűcs Gyula és Szabados Ödön.

Megnyitási ünnepély. Futakról írják lapunknak: A fultaki magyar olvasókör folyó hó 1-én tartotta megnyitási ünnepélyét. Dacára a kedvezőtlen időnek, a kör kültagjai is szép számban voltak képviselve. A kör nyári helyiségében 50 terített virágbokréttal díszített asztal, kedves meglepetést okozott a belépőknek. Minden terített mellett azonkívül egy kis szegfűbokréta (piros, fehér) díszelgett, a mely a zöld levéllel a nemzeti színt jelképezte. Nem szabad meglepedeznünk azon bokrétról sem, amelyek gróf Chottek uradalmi pincéjéből kikertült palackok csoportjai képeztek, mert emezek, az előbbiekkal remek harmoniában voltak. A zenét Wagner újvidéki cigány zenekara szolgáltatta. Első felköszöntőt Turkovits Zsigmond elnök mondotta öfelségére, utána Mhájlóvits Sándor az elnökre emelte poharát, kit a kör tagjai lelkes ovációban részesítettek. A számos felköszöntők közül meg kell emlékeznünk Pálfi urd. állatorvos felköszöntőjéről, amelyvel ugyancsak meg kacagatták a közönséget. Vacsora után a fiatalok a játék-teremben táncolt egész reggelig.

Szesszűfőz tanfolyam Budapesten. A magyar mezőgazdasági szesztermelők országos egyesülete folyó hó 23-ától augusztus 5-ig a köztelken tartandó szesszűfőz tanfolyam — mint az eddigi jelentkezésekből kitétnik — igen látogatottan igérkezik. A tanfolyam a szeszgyártás és szeszadózás technikáját és általában a szesszűfőzéssel összefüggő minden kérdést fel fog ölelni. Az egyesületet a tanfolyam rendezésére az indította, hogy ily tanfolyam már több, mint egy évtized óta nem tartottak s azóta a szeszgyártás terén oly újítások merültek fel, melyeknek az érdekeltek körökkel való közlésére és tudomásul hozatalára az ily tanfolyam kiválóan alkalmas eszközül kínálkozik. A szesszűfőz tanfolyam az elméleti és gyakorlati előadásokra egyaránt ki fog terjeszkedni, délelőtti tartatnak az elméleti előadások, a délutáni órákban pedig gyakorlati előadások tartatnak a műegyetemi laboratóriumban és a főváros közeli eső szesszűfőzárakban. A tanfolyam hallgatói közé felvételnek szesszűfőzde-tulajdonosok, szesszűfőzdekezelők s oly birtokosok, akik a szesszűfőzéshez szükséges szakismereteket megszerznék óhajják. A tanfolyamra jelntkezni lehet július hó 15-ig a magyar mezőgazdasági szesztermelők országos-egyesülete titkári hivatalánál (Budapest, Köztelek). A részvételi díj 20 frt, mely a jelentkezéssel egyidejűleg küldendő be az egyesület pénztárához (Budapest, Köztelek).

Betörés. O-Sztapárról írják: Közönségünkbe a régi erkölcsök kezdenek visszatérni. Folyó hó 5. és 6-ika közti éjjelen a főútcán a csendő és rendőr lakanyától alig 50 lépéssnyire Kuruzics Péra házában vakmerő betörést követtek el eddig ismeretlen tettesek. A betörők a szomszéd udvarból aláásták a ház falát és behatolva az utcai szobába, onnan mindegy 853 frt értékű aranyat és ékszereket vittek el. Gyakorlott kézre vall e betörés, mert oly ügyesen ütött rést a ház falán, hogy sem a padlót, sem a fal melléti ágyat nem sértette meg, hanem az ágy és padló közt ásván át jutott a szobába. A rendőri nyomozás eddig eredményre nem vezetett.

Vásári véréngeszék O-Bécsén. Az országos vásár alkalmával a korcsmasátorok között és benn a városban is véres verekedések voltak. A verekedéseknek négy sebesülte van. Szpáits Pájó ó-becsei legényt bal vállán szúrták meg, Popovits Péro goszpodincei embernek a fejét ütötték be egy sörs pohárral, Gyukits Pájó szintén goszpodincei polgár jobb arcán kapott hasítást ellenfele bicskájától; míg Barta Antal adai fazekasnak verekedés közben a bal lapockájába szurt bele orozva egy ismeretlen duhajkodó. A verekedésben részeseket a csend- és rendőrség letartóztatta és kihallgatta. — Ugyancsak a vásár idején a főútcán rátámadt Ránilov I. Antalkovits József nevű pénzügyőrre és késével megszurta. Antalkovits baloldalán kapott súlyos sebet, a mely miatt 20 napig nem teljesítheti kötelességét. A késelőt elfogták még az éjjel.

Gyermekgyilkos sertés. Nagy Teréz Viktor nevű 4 hónapos kisleányát az ápolója a bölcsővel együtt az udvarra vitte ki a fa árnyéka alá, mig ő dolgát végezni távozott. A magára maradt csecsemő játszókatott, majd el is aludt s így az asszony zavartalanul dolgozhatott, nem is gyanítva, milyen szerencsétlenség fog történni. Az udvaron levő sertés a bölcsőhöz ment (a mi egy teknőből állott) és azt felborította, úgy hogy a párnával, mindenestül ráborult. A kis tehetetlen lélek vergődését nem hallotta senki s mire az asszony visszatért, már megfulladva találta a kis Viktort. A kisdédet csütörtökön felboncolták, Ludmán Ignácé ellen pedig az előjáróság gondatlansága miatt feljelentést tett a járásbírószághoz.

Házassági ígélet — lopással. A szegedi rendőrségnek a napokban egy Scheiberné nevezetű özvegyasszony O Kanizsáról azt a panaszt tette, hogy Holánder Sándor mezőtúri lakatos, házassági ígéletet tett neki, de nem vette el. Hanem elvitte inkább az óráját, láncát, minek következtében az ő szegény feje mindjárt tudta, hogy hányat ütött az óra. Kéri a rendőrséget, hogy tartóztassa le azt az embert, akiről biztos tudomása van, hogy Szegeden tartózkodik. A rendőrség megindította a nyomozást.

Bácskai koponya. Egy bácskai földbirtokosnak lovagias ügye akadt. Ha fokossal, vagy pusztá kézével kellett volna elégtételt vennie, bizonyára palacsintával lapítja ellenfelét, de a segédék, a földbirtokos nagy bosszúságá, kardban állapodtak meg, pedig kard alig volt még a kezében. Elkeseredésében Budapest egyik legkiválóbb vívómesterének táviratozott, hogy szerzőm-javul jöjjön le, mert hát párjái készűl. A vívómester leautozt és megkezdődött a tanítás. „Fölül vágj! alul vágj! Most egy terect!” A földbirtokos egy ideig csak

túrta a leckét, de aztán sarokba vágta a kardot: „A pokolba is. Lesz, ahogy lesz! Vén napjaimra csak nem tanulok vivni.” Aztán jó bácskai szokás szerint belevette magát a boros tvegek közé és vígan túrtette a hegy levét. Mikorra pedig elérkezett a párjai ideje, nyugodtan elindult megverekedni. A vívómester odahaza várta. Vagy másfél óra múlva beállt a földbirtokos. A sok kötéstől alig lehetett a fejét látni, csak éppen a szeme, orra és a szája volt szabadon, a többi csupa fehérség. „No magával ugyan szépen elbántak” szólította meg a vívómester. „Sohse féltsem engem” kiáltotta vígan a sebesült. „Most már nem is kell félni.” „Hát úgy volt a dolog, folytatta tovább a földbirtokos, hogy azt tudtam, ha én oda adom a fejemet, ő ide adja a basát. S mikor a fejemre vágott, olyat adtam a hasára, hogy még a háta közepe is megérett. Mert tudom, hogy az én koponyámnak ugy sem árt.”

A gyermekszereget nevében! Nemzetközi gyermekvédőkongresszus lesz folyó évi szeptember hó 13—17. napjaiban Budapesten. Édes hazánk vendégei lesznek a világ emberbarátai és tudósai, a kik eljönnek, hogy velünk a multak tapasztalatait megvitatva, együttesen tanácskozzunk a módok felét, hogyan lehetne a jövő nemzedék csemetéit erőteljes szervezett, nemesen gondolkozó, munkás egyénekké nevelni. Be fogjuk nekik mutatni azokat az eredményeket, a melyeket hazánk az újjászülés rövid évtizede alatt elért, megismertetjük velük azokat az intézményeket, a melyeket az ember-szeretet létesített és meggyőzzük őket arról, hogy mi is éreztük a gyermekvédelem szültségességét, ismerjük annak módjait és sem gondolkozunk, sem áldozatkész-ségtünk nem hiányzik, hogy a művelt nyugat elismerését e téren is kiérdemeljük. De hogy e kongresszuson mel-tőkép bemutatassuk hazánk gyermekügyét, az egész ország nemesen érző nőinek és férfainak közreműködésére van szültségünk. Kell, hogy számszerűleg is dokumentáljuk, hogy a gyermekvédelem fontosságát áthatva, a jövő nemzedék sorsa iránt nem egyeseek, de az egész ország szíve együtt érez és hogy a javítás eszközeinek megszerzéséhez az egész ország kezét fog s egygyé tömörítve, vállvetett munkássággal igyekszik behoznyítani, hogy nem ismer fontosabb kérdést, nemesebb feladatot, mint a mely az államentartó utódok testi és szellemi épségét van hivatva előmozdítani. Bizalommal fordulunk hazánk minden emberbarátjához, minden egyesületéhez, minden polgárhoz s kérjük, hogy e célra velünk egye-süljön; nyujtson támogatást erkölcsileg és anyagilag, hogy tündöklő fényben mutathassuk be emberszeretetünk nagyságát, mely benntünket a kulturálmok színvonalára emel. A kongresszus részvételi díja egyenként csak 5 forint. Működő tanítóknak és nevelőknek, valamint tan-ítézeteknek pedig 2 frt 50 kr. Oly csekély összeg, melynek egyedül a kongresszus naplója, mely körülbelül 50 ivnyi terjedelmű s a gyermekügyre vonatkozó nagy-fontosságú közleményeknek valódi kincstára lesz, teljes egyenértékű képezi. Ezenkívül gondoskodni fog a ren-dező-bizottság arról is, hogy a kongresszuson résztvevők mindegyike részestüljön az ily alkalmakkor szokásos kedvezményekben, a minők vasuti és hajózási díjmér-séklések, kedvezményes részvétel a kirándulásokban, kiállítás megtekintésében s más társas összejövetelekben, — mindenek felett pedig gondoskodik egyes, a kou-gresszus céljaival összeköttetésben álló becess nyomtat-ványok kézbesítéséről. Mindezekről a kongresszus érte-sítője fogja a beiratkozott tagokat részletesen tudósítani, mely értesítőnek ezentul megjelenő számain minden tag megjelenése után azonnal megkapja. A tagsági díjak a bizottság pénztárához: dr. Szabó József (Budapest, VII., Erzsébet-körút 1. sz.) küldendő be, másnévű ügyek-ben pedig a kongresszusi iroda vezetője: Scherer István (Budapest, VIII., József-körút 43.) ad felvilágosítást.

A világ legnagyobb hordója a párisi kiállításon lesz látható. A tizedfél méter magas hordó tartalmá 4200 hektoliter lesz. A hordó, melyben természetesen korcsmát rendeznek be száznyolcvan vendég számára, Elzászban készűl a schiltigheimi hordógyárban.

Szerkesztői üzenetek.

D. Gy. Zombor. Szíveskedjék beküldeni. Látatlan nem itélkez-hetünk.

Felelős szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-ügyvéd.
Laptulajdonos és kiadó:
BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

1758. szám.

tkvi 1899.

Árverési hirdetmény.

A hódásági kir. járásbírószágh mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Schlesinger és Pollákovits bejelentett cég végrehajthatónak Mink János végre-hajtható szervenő elleni 100 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. tör-vényszék (a hódásági kir. járásbírószágh) területén lévő, Bács községben fekvő, a bási 880. sz. tkvi betétben A. I 1—2. sor, 972., 973. hrszám alatt felvett 513. ö. i. sz. ház és szérűkertből Mink Jánost megillető felerészbeni jutaléka 418 frt ezennel megállapított kiküldési árban az árverést elrendelte és hogy a fenneb megjelölt ingatlanok az 1899. évi augusztus hó 18-ik napján délután 3 órákor Bács községében meg-tartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alul is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 41 frt 80 krt készpénzben vagy az 1881-ik évi LX. t. c. 42 ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Hódásághon, 1899. évi május hó 17-én.

A hódásági kir. járásbírószágh mint telekkönyvi hatóság.

Eladó szálloda.

Az ujvidéki „Fehér hajó” szálloda, mely a legjobb hirnévnek örvend, haláleset miatt teljes felszereléssel együtt szabadkézből azonnal eladó.

Bővebb fölvilágosítás nyerhető Ujvidéken a „Fehér hajó” szállodában, alulirotnál.

3-3

Özv. Rakits Anna.

1331. szám.
kig. 1899.

Pályázati hirdetmény.

Torzsa községében lemondás folytán üresedésbe jött és havi utólagos részletekben kifizetendő évi 300 frttal javadalmazott községi gyalogrendőri állásra ezennel pályázatot nyitunk.

A rendőr köteles az egyenruhát sajátjából beszerezni, míg ellenben a felszerelési cikkeket a község fizeti. Felhívjuk mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy sajátkezűleg irt kérvényüket a keresztlevel, magyar honosságuk és erkölcsi viseletüket igazoló hatósági, ugy testi épségükről szóló községi orvosi és eddigi alkalmaztatásukat előtűntető egyéb bizonyítványokkal felszerelve alulirotnál elüljáráságnál **follyó évi július hó 15-ig** annál is inkább nyujtsák be, mert a később érkező kérvények figyelembe nem vétetnek. A német nyelv szóbeli és leírt irásban bírása okvetlenül szükséges.

Torzsa, 1899. évi július hó 3-án.

Duptza Kálmán, Schick Károly,
aljegyző. 2-2 bíró.

883. szám.

1899.

Árverési hirdetmény.

A zombori m. kir. folyammérnöki hivatalnál hasznavehetetlenné vált s alább megnevezett ócska anyagok s szerek **follyó évi július hó 23-án reggel 9 órakor** a baracska téli kikötőben a hivatal szertárában megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőknek készpénz fizetés mellett eladatni fognak.

Az árverésre kerülő tárgyak a következők:

1. 119-36 métermázsas kovácsolható vas (sinek stb.),
2. 44-23 „ öntött vas (géprészek, sinkeretek),
3. 1-20 „ sárgaréz (csapágyak),
4. 1-04 „ ólom,
5. mintegy 18 métermázsas apró kőszén,
6. 1 eltört emelőgép (Winde),
7. a dugabarái párhuzamműnél épített fabódé,
8. egy nyolc löerejű locomobil,
9. két eltört bevér,
10. 1-33 métermázsas rossz kenderkötél,
11. 2-16 „ sodronykötél darabok,
12. 176 drb különböző hosszúságú fenyőszál,
13. 20 „ 21 m. hosszú fenyőszál, mely még a vízben fekszik,
14. 51 köbméter pubafa roncsok,
15. 20 „ vékony deszka roncsok,
16. 4 „ keményfa roncsok,
17. 1 drb kőves dereglye,
18. 1 „ ladik,
19. 1 „ csikli,
20. 15 „ 7-9 m. hosszú vastag járódeszka,
21. 10 „ petroleumos hordó.

Zombor, 1899. évi július havában.

2-1 **M. kir. folyammérnöki hivatal.**

2955 szám.

kig. 1899.

Pályázati hirdetmény.

Szántova községében lemondás folytán üresedésbe jött s évi 300 frt fizetéssel javadalmazott irnok-végrehajtói állásra ezennel újból pályázatot nyitok s felhívom folyamodni óhajtkat, hogy kérvényüket kellően felszerelve hozzám legkésőbb **follyó évi július hó 20-ig** nyujtsák be.

Baján, 1899. július hó 7-én.

Főszolgabíró szabadságon:

MENTÉNYI,
szolgabíró.

6079. szám.

kig. 1899.

Pályázati hirdetmény.

Hódságh községében havi előleges részletekben kifizetendő évi 400 forint fizetéssel javadalmazott irnoki állásra pályázatot nyitok, mindazokat, a kik ezen állást elnyerni óhajtnak, felhívom, hogy szabályszerűen felszerelt pályázati kérvényeket **follyó évi július hó 20-ig** annál is inkább benyujtsák, mert a később érkező folyamodványok tekintetbe vétetni nem fognak.

Kelt Hódsághon, 1899. évi június 26-án.

3-3

Lichtneckerf,
szolgabíró.

Elismert legjobb kerékpárok!

12-10

Legelőnyösebb fizetési feltételek!

Styria.

Attilla.

Gyári árak!

Ifj. Heindlhofer R. Zombor.

190. szám.

jkv. 1899.

Hirdetés.

O-Kanizsa község elüljárósága **follyó évi július hó 20-ik napján** a városbáza tanácstermében délután pont 4 órakor megkezdett nyilvános szóbeli árjeltesen fogja a városbázától a tiszai hajóhidhoz vezető törvényhatósági uton szükséges **1056 darab akácgömbölyfa kerékvetőt beszerzését** biztosítani.

Kiküldési ár 1900 korona és 80 fillér.

Biztosíték (bánapénz, kaució) 190 korona.

Miről versenyezni kívánók azon megjegyzéssel értesítenek, hogy az ide vonatkozó költségvetés és terv békőznapokon a szokásos hivatalos órákban alulirotnál közigazgatási jegyző irodájában betekintheők.

O-Kanizsán, 1899. évi július hó 7-én.

Trenka István, Popovits György,
községi jegyző. 3-1 községi bíró.

Bátorkodunk tisztelettel értesíteni, hogy

UJVIDÉKEN,
Petőfi-utca 38. szám alatt
nagy raktárt nyitottunk, melyben mindennemű gyártmányunkból

állandó gépkiállítás

tartunk és kérjük, sziveskedjék **gazdasági gépekben** beálló szükségletei végett bizalommal képviselőnkhez **BAYER FERENCZ** urhoz (Ujvidék, Petőfi-utca 38. sz.) fordulni. Budapest, 1899. június hóban.

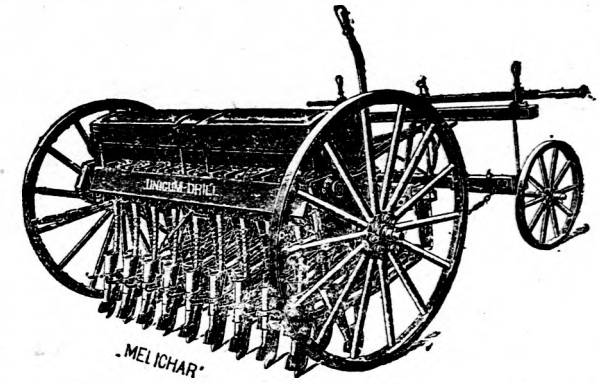
Kiváló tisztelettel

12-3 **HOFHERR és SCHRANTZ.**

Elveszett vadászzeb.

A bulkeszi vasúti állomásról vigyázatlanság folytán mult hó 30-án reggel egy tiszta sötét kávészínű, rövidszőrű angolfajta, kan, **vadászkutya** ketrecéből megszökött. Ki elfogja, vagy nyomára tud vezetni, sziveskedjék erről **Ferdinándy Aladár** bulkeszi körállatorvost értesíteni, kitől tisztességes jutalmat kap. 3-2

Van szerencsém a nagyérdemű gazdaközönység becses tudomására hozni, miszerint a **Melichár**-féle szabadalmazott és a kontinensen legjobbnak elismert és legelkerjedtebb

Unicum Drill sorvetőgépek

kizárólagos képviselőt Bács-Bodrog megye területére elnyertem és ezekből úgy **bajai, valamint bács-kulai, titeli és ó-becsei** üzleteimben állandóan nagyobb raktárt tartva, lehetővé tevé ezzel az azonnali legmondosabb kiszolgálást.

Az **Unicum sorvetőgépek** előnye más vetőgépek felett ma már annyira ismeretesek, hogy azokat külön kiemelni szükségtelen, ugyanazért is azon tiszteletteljes kérelemmel fordulok az igen tisztelt gazdaközönséghez, sziveskedjék becses rendelményeivel engem bizalommal felkeresni és én előre is biztosítom a legmondosabb kiszolgálásról.

Arjegyzékkel és árajánlattal szivesen szolgál

SZÜCS ÖDÖN

*-8 mezőgazdasági gépgyára **Baján.**

500. szám.

bv. 1899.

Árverési hirdetmény.

Alulirotn kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ujvidéki kir. járásbírósp. Sp. II. 780/3. számú végzése által dr. Adámovits István ujvidéki ügyvéd által képviselt Adámovits Sándor ujvidéki lakos javára Gillmann Ádám karavukovai lakos ellen hátr. 16 frt 78 kr tőke, ennek és pedig 116 frt 78 kr után 1897. évi november hó 24-től 1899. évi március 8-ig, 16 frt 78 kr után pedig 1897. évi november hó 24. napjától számítandó 5% kamatai és eddig összesen 69 frt 36 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 310 frtra becsült lovak, tehének, sertés, sertésöl stbből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1899. V. 38/4. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Karavukován alperes lakásán leendő eszközésére **1899. évi július hó 17-ik napjának délutáni 3 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Hódsághon, 1899. évi július hó 2-án.

Váczy János,
kir. bir. végrehajtó.

NOVÁK G.
márvány, mozaik és cementárúk
gyári fióküzlete:

Zomborban,
megyeháztér Odry-féle házban.
Képviselője és üzemvezetője.
Csavrak Mihály.

Elvállal mindennemű cement munkát, ugymint:

gránit terrasót, fürdőkadak felállítását és kapubejárók keramittlapokból betonburkolatba való lerakását,
nedves lakások és falak szárazzátételét, pincék és padlások, magtárak betonirozását,
sirkőlapok készítését.

Raktárt tart nagy választékban műcement, mozaik-keramit és metlachi lapokból, valamint agyagcsövekből.

Beocsini portlandcement és hidraulikus més nagyban és kicsinybeni eladása. 10-5

Zombor. Bittmann Nándor és fia könyv- és könyvnyomdájából.